

Joi, 14 decembrie 2017

P8_TA(2017)0501

Punerea în aplicare a Directivei privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2017 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile (2015/2129(INI))

(2018/C 369/13)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 3 și 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolele 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolele 7, 8, 24, 47, 48 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția ONU din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului și protocoalele la aceasta,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei din 25 octombrie 2007 privind protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică din 23 noiembrie 2001,
- având în vedere adoptarea de către Consiliul Europei a Strategiei sale pentru drepturile copilului (2016-2021),
- având în vedere Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 27 noiembrie 2014 referitoare la cea de a 25-a aniversare a Convenției ONU privind drepturile copilului ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 martie 2015 referitoare la abuzul sexual asupra copiilor pe internet ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 mai 2012, intitulată „Strategia europeană pentru un internet mai bun pentru copii” (COM(2012)0196) și având în vedere raportul Comisiei din 6 iunie 2016, intitulat „Evaluare finală a programului multianual al Uniunii privind protecția copiilor care utilizează internetul și alte tehnologii de comunicare (Safer Internet)” (COM(2016)0364),
- având în vedere raportul din 16 decembrie 2016 al Comisiei de evaluare a măsurii în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a respecta Directiva 2011/93/UE (COM(2016)0871), precum și raportul din 16 decembrie 2016 al Comisiei de evaluare a punerii în aplicare a măsurilor menționate la articolul 25 din Directiva 2011/93/UE (COM(2016)0872),

⁽¹⁾ JO L 335, 17.12.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO L 315, 14.11.2012, p. 57.

⁽³⁾ JO C 289, 9.8.2016, p. 57.

⁽⁴⁾ JO C 316, 30.8.2016, p. 109.

Joi, 14 decembrie 2017

- având în vedere raportul Europol din 2016 privind amenințarea pe care o reprezintă criminalitatea organizată online (iOACTA),
 - având în vedere raportul din 27 februarie 2017 al Agenției pentru drepturi fundamentale a Uniunii Europene, intitulat „Justiția în interesul copilului: perspectivele și experiențele copiilor implicați în proceduri judiciare în calitate de victime, martori sau părți în nouă state membre ale UE”,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 aprilie 2017 intitulată „Protecția copiilor migranți” (COM(2017)0211),
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) din decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă și anexa 3 la aceasta,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru cultură și educație, precum și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A8-0368/2017),
- A. întrucât abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor reprezintă încălcări grave ale drepturilor fundamentale, în special ale drepturilor copiilor la protecția și îngrijirea necesare pentru bunăstarea lor, astfel cum se stipulează în Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1989 cu privire la drepturile copilului și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- B. întrucât interesul superior al copilului trebuie să constituie elementul de bază în punerea în aplicare a oricăror măsuri de combatere a acestor infracțiuni, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului;
- C. întrucât Directiva 2011/93/UE este un instrument juridic cuprinzător care conține dispoziții privind dreptul penal material și procedurile penale, măsurile de asistență și protecție a victimelor și de prevenire, inclusiv măsurile administrative, iar punerea sa în aplicare necesită implicarea strânsă a actorilor din diferite sectoare, cum ar fi autoritățile de aplicare a legii, sistemul judiciar, asociațiile de părinți și asociațiile familiale active în domeniul protecției minorilor, organizațiile neguvernamentale, furnizorii de servicii de internet și altele;
- D. întrucât raportul de punere în aplicare al Comisiei nu furnizează nicio statistică în ceea ce privește retragerea și blocarea site-urilor internet care conțin sau diseminează imagini cu abuzuri sexuale asupra copiilor, în special statistici referitoare la viteza de eliminare a conținutului, frecvența cu care autoritățile de aplicare a legii dau curs rapoartelor, întârzierile în retragere din cauza necesității de a evita interferențele cu anchetele în curs de desfășurare sau frecvența cu care orice astfel de date stocate sunt utilizate efectiv de către autoritățile judiciare sau de aplicare a legii;
- E. întrucât una dintre principalele provocări în investigarea abuzurilor sexuale asupra copiilor și urmărirea penală a autorilor este nesemnarea de către victime; întrucât băieții sunt mai puțin susceptibili de a semna abuzurile;
- F. întrucât copiii care sunt victime ale abuzului sau ale exploatării sexuale suferă de traume fizice și/sau psihologice multiple și de lungă durată, care îi pot urmări până la vârsta adultă;
- G. întrucât abuzul și exploatarea sexuală a copiilor online constituie un fenomen în evoluție și forme noi de infracțiuni, cum ar fi „pornografia ca act de răzbunare” și șantajul sexual, au fost introduse pe internet și trebuie să fie abordate prin măsuri concrete din partea statelor membre;
- H. întrucât autoritățile de aplicare a legii se confruntă cu provocări reprezentate de rețelele peer-to-peer și private, utilizate pentru schimbul de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor; întrucât este necesar ca băieții și fetele să fie conștientizați cât mai devreme în legătură cu riscurile și importanța respectării demnității și a vieții private a celorlalți în era digitală;

Joi, 14 decembrie 2017

- I. întrucât copiii migranți – în special fetele, dar și un procent semnificativ de băieți ⁽¹⁾ – sunt deosebit de expuși la abuzul sexual și la exploatarea sexuală din partea traficantilor, contrabandiștilor, traficantilor de droguri, cercurilor de prostituție, precum și a altor persoane sau cercuri care le exploatează vulnerabilitatea, de-a lungul călătoriei și odată ce ajung în Europa;
- J. întrucât industria turismului sexual afectează un număr semnificativ de copii, în special fete, dar și un procent semnificativ de băieți;
- K. întrucât, pentru a respecta Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, măsurile luate în conformitate cu considerentul 47 din Directiva 2011/93/UE referitoare la blocarea și eliminarea paginilor de Internet trebuie să respecte garanțiile prevăzute la articolul 25 din directivă;
- L. întrucât analiza sistematică și meta-analiza au constatat că, în comparație cu semenii lor fără dizabilități, copiii cu dizabilități sunt de trei ori mai expuși pericolului de a fi victime ale violenței fizice sau sexuale;
- M. întrucât folosirea termenului „pornografie infantilă” nu este adecvată pentru a defini infracțiunile prevăzute la articolele 5 și 2 litera (c) din Directiva 2011/93/UE și poate fi în detrimentul copiilor victime;

Principalele concluzii și recomandări

1. condamnă fără echivoc toate formele de abuz sau de exploatare sexuală a copiilor, precum și victimizarea violentă și abuzivă a copiilor la toate nivelurile; salută adoptarea de către Consiliul Europei a Strategiei sale pentru drepturile copilului (2016-2021); invită toate instituțiile UE și statele membre să ia măsuri adecvate pentru a preveni toate formele de violență fizică și psihologică, inclusiv abuzul fizic și sexual și exploatarea sexuală și a proteja copiii de acestea; invită toate instituțiile UE și statele membre să întreprindă o acțiune unită, eficientă pentru a eradica abuzul și exploatarea sexuală și, mai general, toate infracțiunile sexuale comise împotriva copiilor; invită instituțiile UE și statele membre să ia în considerare în mod explicit protecția copiilor ca o prioritate în programarea și punerea în aplicare a politicilor care ar putea avea un impact negativ asupra lor;
2. consideră că Directiva 2011/93/UE constituie un cadru juridic solid și complet pentru combaterea abuzului sexual asupra copiilor și a exploatării sexuale a copiilor; regretă faptul că statele membre s-au confruntat cu dificultăți considerabile în ceea ce privește transpunerea și punerea în aplicare a directivei, în special în ceea ce privește dispozițiile referitoare la prevenirea, cercetarea și urmărirea penală, precum și protecția și asistența acordate victimelor, precum și faptul că nu s-a exploatat încă pe deplin întregul potențial al directivei; îndeamnă statele membre să își intensifice eforturile pentru o transpunere completă și corectă a directivei; invită statele membre să se asigure că transpunerea juridică se traduce în punerea efectivă în aplicare, astfel încât să se asigure protecția și sprijinul copiilor victime și toleranța zero în ceea ce privește abuzul sexual asupra copiilor;
3. regretă faptul că Comisia nu a fost în măsură să își prezinte rapoartele de punere în aplicare în termenul prevăzut la articolul 28 din Directiva 2011/93/UE și că cele două rapoarte de evaluare prezentate de Comisie au documentat doar simpla transpunere în legislația națională de către statele membre și nu au evaluat pe deplin respectarea directivei; solicită statelor membre să coopereze și să transmită Comisiei toate informațiile relevante, inclusiv statistici, privind punerea în aplicare a directivei;
4. subliniază că termenul „material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor” este mai potrivit decât „pornografie infantilă” pentru astfel de infracțiuni comise împotriva copiilor; invită Comisia și statele membre să adopte utilizarea termenului „material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor” în locul termenului „pornografie infantilă”; totuși, subliniază că noua terminologie nu limitează în niciun fel infracțiunile enumerate ca „pornografie infantilă” la articolul 5 din Directiva 2011/93/UE în legătură cu articolul 2 litera (c);

⁽¹⁾ Studiile demonstrează că mai ales băieții se pot simți inhibați când este vorba de dezvăluirea abuzurilor sexuale, inclusiv din motive legate de stereotipurile societății referitoare la bărbați. A se vedea, de exemplu, studiul realizat de Unitatea de evaluare a impactului ex post a Serviciului de Cercetare al Parlamentului European, PE 598.614, p. 16 și Schaefer, R.G.A., Mundt, I.A., Ahlers, C. J. și Bahls, C., „Child sexual abuse and psychological impairment in victims: results of an online study initiated by victims” (Abuzul sexual asupra copiilor și efectele negative psihologice asupra victimelor: rezultatele unui studiu online inițiat de victime), *Journal of Child Sex Abuse*, Vol. 21, No 3, 2012, pp. 343-360.

Joi, 14 decembrie 2017

5. consideră regretabil faptul că raportul de punere în aplicare al Comisiei nu menționează dacă a evaluat eficiența sistemului INHOPE la transferarea de rapoarte către omologii din țările terțe;

6. consideră regretabil faptul că Comisia nu a colectat date cu privire la tipurile de blocare care au fost utilizate; consideră regretabil faptul că nu s-au publicat date privind numărul de site-uri internet aflate pe listele de blocare din fiecare țară; consideră regretabil faptul că nu există nicio evaluare a utilizării metodelor de securitate, cum ar fi criptarea, pentru a se asigura că listele de blocare nu au scurgeri și că nu devin, din acest motiv, extrem de contraproductive; salută faptul că, după ce a promovat blocarea obligatorie în 2011, Comisia a renunțat în mod explicit la această poziție;

Dreptul penal material (articolele 3, 4 și 5 din directivă)

7. ia act de faptul că dispozițiile de drept penal material din Directiva 2011/93/UE au fost transpuse de către statele membre; este preocupat, cu toate acestea, de faptul că unele state membre nu au transpus integral dispozițiile privind infracțiunile referitoare la exploatarea sexuală (articolul 4), infracțiunile referitoare la abuzul sexual asupra copiilor atunci când se abuzează de o poziție recunoscută de încredere, de autoritate sau de influență [articolul 3 alineatul (5) litera (i)] sau se abuzează de o situație deosebit de vulnerabilă a copilului [articolul 3 alineatul (5) punctul (ii)], precum și în ceea ce privește răspunderea persoanelor juridice (articolul 12);

8. consideră, în special, că statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a combate impunitatea autorilor de abuzuri sexuale asupra copiilor, precum și a persoanelor fizice sau juridice care ajută, asistă sau instigă la orice formă de exploatare sexuală a copiilor și la orice infracțiune de abuz sexual; consideră că este extrem de important ca statele membre să asigure răspunderea persoanelor fizice și juridice deopotrivă, atunci când lipsa de supraveghere sau de control a unei persoane, care este membră a respectivei entități juridice, a permis sau facilitat comiterea infracțiunilor;

9. este preocupat în mod deosebit de amenințările și riscurile pe care dimensiunea online o reprezintă față de copii, în special în ceea ce privește recrutarea online a copiilor, precum și manipularea și acostarea copiilor pe internet în scopuri sexuale și alte forme de incitare; consideră, prin urmare, că trebuie găsite soluții pentru identificarea, semnalarea și investigarea unor asemenea practici periculoase; subliniază necesitatea de a îmbunătăți nivelul de protecție a copiilor în mediul online și totodată de a iniția programe de sensibilizare și informare în legătură cu pericolele existente în mediul online;

10. reamintește Comisiei că restricțiile cu privire la conținuturile online ar trebui să se bazeze pe lege, să fie bine definite, proporționale, legitime și să urmărească un obiectiv clar;

11. este îngrijorătoare creșterea numărului de transmisiuni din mediul online, în direct, în care sunt exploatați sexual copii, agresorii dovedindu-se foarte abili și inovatori în utilizarea progreselor tehnologice; consideră că toate statele membre trebuie, prin urmare, să depună eforturi pentru dezvoltarea de soluții tehnice în vederea depistării și blocării accesului la aceste materiale, introducând totodată restricții la plăt看ile pentru serviciile de acest tip;

12. subliniază necesitatea de a aborda noi forme de criminalitate, cum ar fi pornografia ca act de răzbunare și șantajul sexual, care afectează mulți tineri, în special adolescențele; invită autoritățile de aplicare a legii din state și autoritățile judiciare să adopte măsuri concrete de combatere a acestei noi forme de criminalitate și invită toată industria internetului, liniile telefonice de urgență, ONG-urile și toate organismele relevante să își asume partea lor de responsabilitate în furnizarea de soluții pentru combaterea acestor infracțiuni, inclusiv o mai bună utilizare a tehnologiilor disponibile și dezvoltarea unor noi tehnologii care să faciliteze identificarea persoanelor care comit infracțiuni online;

13. reiterează dreptul fiecărui individ de a decide cu privire la soarta datelor sale personale, în special dreptul exclusiv de a controla utilizarea și divulgarea informațiilor cu caracter personal și dreptul de a fi uitat, definit ca posibilitatea de a obține o eliminare rapidă a conținutului care ar putea aduce atingere propriei demnități;

Joi, 14 decembrie 2017

14. insistă asupra necesității ca statele membre care nu au făcut încă acest lucru, să incrimineze nu numai manipularea și acostarea copiilor pe internet în scopuri sexuale (grooming), dar și urmărirea cibernetică sau ademenirea copiilor pe internet; reamintește că termenul de urmărire cibernetică se referă la o situație în care un adult comunică online cu un minor sau cu o persoană pe care o consideră a fi minoră, în scopul de a comite ulterior o infracțiune în legătură cu această persoană;

15. consideră regretabil faptul că nu au fost furnizate statistici în ceea ce privește utilizarea unor proceduri de drept penal pentru confiscarea echipamentelor în cazurile relevante;

Cercetarea și urmărirea penală

16. ia act de faptul că mai multe state membre nu au transpus obligația de a urmări penal infracțiunile într-o perioadă suficient de lungă de timp după ce victima a atins vârsta majoratului; încurajează, prin urmare, statele membre să se asigure că limitele legale în care aceste infracțiuni pot fi semnalate și urmărite penal sunt suficient de lungi și că, cel puțin, acestea încep de la vârsta majoratului copilului victimă în cauză, astfel încât să se asigure posibilitatea urmăririi în justiție a infracțiunii;

17. subliniază importanța punerii în aplicare a articolului 17 pentru a se asigura că statele membre au competența în cazul infracțiunilor săvârșite prin mijloace ale tehnologiei informației și comunicațiilor accesate de pe teritoriul lor, indiferent dacă acestea se află sau nu pe teritoriul lor; subliniază necesitatea dezvoltării unei baze practice pentru o abordare comună a UE în materie de jurisdicție în spațiul cibernetic, astfel cum a fost exprimată în cadrul reuniunii informale a miniștrilor justiției și afacerilor interne din 26 ianuarie 2016;

18. regretă faptul că legislația națională a statelor membre nu include toate infracțiunile enumerate în Directiva 2011/93/UE atunci când este vorba despre competența extrateritorială; consideră regretabil faptul că anumite state membre garantează că infracțiunile de abuz sexual comise în străinătate vor fi urmărite penal fără nicio plângere din partea victimei; invită statele membre să abordeze în mod eficient aceste neajunsuri;

19. invită toate statele membre să aloce resurse financiare și umane adecvate autorităților de aplicare a legii și autorităților judiciare pentru a combate abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a acestora, inclusiv formare specifică pentru forțele polițienești și anchetatori; invită Comisia și statele membre să crească resursele alocate pentru identificarea victimelor și invită cele nouă state membre care nu au transpus încă articolul 15 alineatul (4) din Directiva 2011/93/UE privind identificarea victimelor să facă acest lucru de îndată și să îl pună în aplicare prin crearea unor echipe specializate de anchetă, dotate cu instrumente și resurse corespunzătoare;

20. consideră regretabil faptul că lipsesc în continuare statistici și date exacte privind numărul de infracțiuni comise în special în domeniul abuzului sexual asupra copiilor și al exploatarea sexuală a acestora, din cauza procentului ridicat de cazuri nesemnalate, a noutății infracțiunilor și a diferențelor existente între definițiile și metodologiile utilizate în diferitele state membre;

21. subliniază că unele dintre dificultățile principale cu care se confruntă autoritățile judiciare și de aplicare a legii în anchetarea și urmărirea penală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor pe internet sunt determinate, în special, de caracterul transfrontalier al anchetelor și de dependența de probe electronice; remarcă, în special, nevoia de a îmbunătăți tehnicile de investigație digitale pentru a ține pasul cu ritmul rapid al progresului tehnologic;

22. invită statele membre să consolideze cooperarea dintre autoritățile lor de aplicare a legii, inclusiv prin utilizarea în mai mare măsură a echipelor a echipelor comune de anchetă; îndeamnă autoritățile să recunoască faptul că dependența excesivă de liniile telefonice de urgență și de industrie poate fi contraproductivă și nu face decât să externalizeze combaterea materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor;

23. invită statele membre să aplice dispozițiile Directivei 2011/93/UE într-un mod orientat spre viitor; îndeamnă industria și furnizorii de servicii de internet să aplice tehnologia de ultimă oră și să se investească în soluții inovatoare pentru a spori posibilitățile de a identifica și a urmări penal autorii infracțiunilor, să anihileze rețelele infracționale online și să protejeze victimele;

Joi, 14 decembrie 2017

24. este preocupat de utilizarea tehnologiilor de traducere a adresei de rețea la scară mare (NAT CGN) de către furnizorii de acces la internet, care permit partajarea unei singure adrese IP între mai mulți utilizatori în același moment, compromițând astfel securitatea și capacitatea de a stabili responsabilitatea online; invită statele membre să încurajeze furnizorii de acces la internet și operatorii de rețea să ia măsurile necesare pentru limitarea numărului de utilizatori pentru fiecare adresă IP, să elimine treptat utilizarea tehnologiilor CGN și să realizeze investițiile necesare pentru adoptarea de urgență a următoarei generații de adrese IP (versiunea 6 – IPv6);

25. prin urmare, solicită statelor membre să își intensifice cooperarea polițienească și judiciară, precum și să utilizeze pe deplin instrumentele de cooperare existente ale UE furnizate de Europol – în special în cadrul Analysis Project Twins și al Centrului european de combatere a criminalității informatice – și Eurojust pentru a asigura anchetarea și urmărirea în justiție cu succes a autorilor infracțiunilor și a eventualilor complici; subliniază faptul că Europol și Eurojust ar trebui să dispună de resursele corespunzătoare pentru a-și îndeplini rolul în această privință și încurajează statele membre să facă schimb de cele mai bune practici;

26. invită statele membre să își intensifice cooperarea polițienească și judiciară pentru a combate traficul și introducerea ilegală de copii migranți, care sunt deosebit de vulnerabili în fața abuzurilor, traficului și exploatării sexuale, în principal fetele, dar și băieții; solicită intensificarea cooperării și un schimb rapid de informații între autorități pentru a găsi copiii dispăruți și pentru interoperabilitatea bazelor de date; invită statele membre să adopte o abordare holistică, care să implice toate părțile implicate și să intensifice cooperarea cu autoritățile de aplicare a legii, serviciile sociale și societatea civilă; recunoaște rolul important al societății civile în identificarea copiilor vulnerabili, având în vedere lipsa de încredere de care au dat dovadă copiii migranți în relația cu autoritățile de aplicare a legii;

27. încurajează statele membre să își intensifice eforturile de combatere a turismului sexual cu copii și să îi urmărească în justiție pe autorii infracțiunilor și pe complicii acestora, ținând seama de răspunderea tuturor actorilor implicați;

28. consideră că statele membre ar trebui încurajate să dezvolte o rețea internațională specializată în combaterea turismului sexual, însoțită de politici promovate de stat, cum ar fi introducerea unor programe de finanțare axate pe ajutorul acordat familiilor și copiilor care se află în zona de risc;

Prevenirea (articolele 22, 23 și 24 din directivă)

29. invită statele membre să pună în aplicare programe eficiente de prevenire și intervenție, inclusiv programe de formare periodice, pentru toți funcționarii, educatorii, asociațiile de părinți și părțile implicate care intră în contact cu copiii, pentru a evalua mai bine riscul de a comite infracțiuni;

30. îndeamnă toate statele membre să pună în aplicare măsuri adecvate, cum ar fi campanii de sensibilizare, de prevenire, programe de formare și de educare adresate autorităților, părinților, profesorilor, copiilor și minorilor – în colaborare și cu asociațiile de părinți active în domeniul protecției copiilor și a minorilor, precum și cu organizațiile relevante ale societății civile – în scopul de a promova alfabetizarea mediatică, siguranța online și importanța valorilor familiale (de exemplu responsabilitatea, respectul și îngrijirea reciprocă), demnitatea umană, stima de sine, nonviolența și, în general, dreptul copiilor de a fi protejați împotriva tuturor formelor de abuz sexual și de exploatare sexuală;

31. invită instituțiile UE și statele membre să instituie un sistem în mai multe etape de protecție a copilului, bazat pe interesul superior al acestuia și pe respectarea deplină a drepturilor sale fundamentale, cu scopul de a transmite un mesaj clar că toate formele de abuz fizic, sexual și emoțional împotriva copiilor sunt inacceptabile și pedepsite prin lege;

32. încurajează statele membre să facă schimb de bune practici privind materialele educaționale și programele de formare pentru toți actorii implicați, cum ar fi profesorii, părinții, educatorii, autoritățile de aplicare a legii, pentru a sensibiliza publicul cu privire la manipularea și acostarea copiilor pe internet în scopuri sexuale („grooming”) și alte forme de risc la adresa siguranței copiilor în mediul online; încurajează statele membre să elaboreze programe ambițioase de învățământ, adresate atât părinților, cât și tinerilor, pentru a-i autonomiza, făcându-i conștienți de pericolele de pe Internet și încurajându-i să semnaleze incidente la care au fost martori sau cărora le-au fost victime, special prin intermediul liniilor telefonice înființate special pentru copii; consideră foarte important să se ofere îndrumări părinților pentru a evalua riscurile

Joi, 14 decembrie 2017

cu care se pot confrunta copiii lor și pentru a detecta semnele timpurii ale potențialului abuz sexual online; invită prestatorii de servicii să-și intensifice eforturile de sensibilizare cu privire la riscurile inerente activităților online, în special pentru copii, prin elaborarea de instrumente interactive și de materiale informative;

33. îndeamnă statele membre să introducă în legislația lor verificări obligatorii ale antecedentelor penale pentru persoanele care candidează sau efectuează voluntariat pentru activități care implică acces la copii sau autoritate asupra acestora și să facă schimb sistematic de informații cu privire la persoanele care prezintă un risc pentru copii;

34. îndeamnă statele membre să facă schimb de informații cu privire la infractorii care comit abuzuri sexuale asupra copiilor, pentru a-i împiedica să circule neobservați dintr-un stat membru în altul pentru a lucra cu copiii sau a desfășura activități de voluntariat cu copii sau instituțiile pentru copii; încurajează statele membre să intensifice schimbul de informații privind condamnările penale și decăderile din drepturi și să asigure colectarea sistematică și coerentă de date în registrele naționale de recensare a autorilor infracțiunilor; îndeamnă statele membre să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul articolului 22 din Directiva 2011/93/UE și să furnizeze programe și măsuri de intervenție eficiente analizate de mediul academic pentru persoanele care se tem că ar putea săvârși infracțiuni de abuz sexual asupra copiilor și în cazul altor infracțiuni menționate la articolele 3-7 din directivă;

35. constată că unele state membre au dezvoltat sisteme operaționale dedicate și capacități criminalistice care vizează investigarea abuzului sexual asupra copiilor; ia act totuși de faptul că cele mai multe state membre nu au servicii de investigație specializate și nici mijloacele financiare pentru achiziționarea de materiale criminalistice, cum ar fi software specific pentru facilitarea investigațiilor online; prin urmare, recomandă ca Uniunea să sprijine aceste servicii prin furnizarea de fonduri relevante, în cazul în care este nevoie;

36. ia act de faptul că cele mai multe cazuri de abuz sexual asupra copiilor și de exploatare sexuală a copiilor nu sunt semnalate serviciilor de aplicare a legii; îndeamnă Comisia și statele membre să ia măsurile necesare pentru îmbunătățirea și consolidarea procedurii de semnalare a acestor infracțiuni și să ia în considerare crearea unor mecanisme sistematice de semnalare directă;

37. solicită statelor membre să dezvolte sau să consolideze liniile telefonice de asistență pentru copii care să ofere ajutor și sprijin copiilor care sunt victime ale abuzurilor sexuale sau ale exploatarei sexuale și care să respecte dreptul fundamental al copiilor de a fi ascultați; solicită statelor membre să asigure disponibilitatea permanentă a acestor linii telefonice de asistență, accesibilitatea lor prin diferite mijloace de comunicare, confidențialitatea și gratuitatea lor pentru copii, iar, pentru liniile telefonice respective, poziționarea lor clară în cadrul sistemelor naționale de protecție a copilului și garantarea unor fonduri structurale și pe termen lung pentru acestea;

Asistența și protecția victimelor (articolele 18, 19 și 20 din directivă)

38. invită statele membre să implementeze integral Directiva 2012/29/UE privind drepturile victimelor criminalității, să adopte măsuri specifice de protecție a victimelor copii și să facă schimb de bune practici pentru a garanta că toți copiii beneficiază de asistență adecvată și sprijin pe tot parcursul procedurilor penale și după această dată;

39. salută cele mai bune practici adoptate în unele state membre pentru protecția copiilor, cum ar fi „Barnhuset” în Suedia, printre altele; invită statele membre să depună eforturi pentru a se asigura furnizarea de asistență juridică, sprijin psihologic și asistență și pentru a se evita victimizarea secundară a copiilor; încurajează statele membre să lanseze campanii de sensibilizare atât la nivel regional, cât și la nivel național, pentru a promova sprijinul pentru copiii victime și o schimbare culturală în opinia publică, pentru a evita orice atitudine de învinuire a victimei, care poate conduce la traume suplimentare pentru copiii victime ale abuzului;

Eliminarea și blocarea (articolul 25)

40. salută faptul că statele membre au pus în aplicare legislație și măsuri de eliminare a paginilor web care conțin materiale cu abuzuri sexuale asupra copiilor găzduite pe teritoriul lor; invită statele membre să pună pe deplin în aplicare articolul 25 din Directiva 2011/93/UE și să acorde prioritate eliminării rapide la sursă a materialelor conținând abuzuri sexuale asupra copiilor și cu garanțiile relevante în vigoare; regretă faptul că doar jumătate din statele membre au inclus în legislația lor internă dispoziții care să facă posibilă blocarea accesului la astfel de pagini pentru utilizatorii de pe teritoriul lor; reamintește că, în lupta împotriva diseminării de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, măsurile de eliminare sunt mai eficiente decât blocarea, deoarece aceasta din urmă nu șterge conținutul;

Joi, 14 decembrie 2017

41. regretă și este îngrijorat de faptul că, deși Comisia a menționat că anumite state membre nu au proceduri funcționale de „notificare și de retragere”, la șaisprezece ani de la intrarea în vigoare a Directivei 2000/31/CE (Directiva privind comerțul electronic), nu a indicat dacă se va lua vreo măsură pentru a solicita statelor membre respective să respecte legislația UE;
42. invită Comisia să depună eforturi suplimentare în scopul de a colecta informațiile necesare pentru a stabili ce proceduri sunt utilizate în statele membre unde nu există proceduri funcționale de notificare și de retragere și nici sancțiuni penale și pentru a deschide proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre dacă se constată că nu respectă obligațiile prevăzute în Directiva 2000/31/CE în această privință;
43. regretă faptul că Comisia nici nu a evaluat securitatea listelor de blocare, tehnologiile utilizate pentru blocare în acele țări care au implementat măsurile, implementarea măsurilor de securitate, cum ar fi criptarea, pentru stocarea și comunicarea listelor de blocare, nici nu a efectuat vreo analiză semnificativă a eficienței acestei măsuri;
44. constată că Directiva 2011/93/UE nu impune blocarea obligatorie; recunoaște că blocarea nu este nici singura tehnologie, nici una de încredere; recomandă eliminarea la sursă a materialelor care conțin abuzuri asupra copiilor, exploatarea copiilor și abuzuri sexuale asupra copiilor, în cadrul unor acțiuni judiciare și de aplicare a legii eficiente;
45. invită statele membre să accelereze, în cooperare cu industria internetului, procedurile de notificare și de retragere, care sunt încă prea lungi și să stabilească parteneriate cu industria online, Europol și Eurojust pentru a împiedica rețelele și sistemele să fie piratate și folosite în mod abuziv pentru a distribui materiale conținând abuzuri sexuale asupra copiilor;
46. invită statele membre, în cazurile în care conținutul este pus la dispoziție de țările terțe, să intensifice cooperarea cu țările terțe în cauză și cu Interpolul pentru a asigura eliminarea promptă a conținutului în cauză;
47. recomandă ca autoritățile naționale să actualizeze în mod regulat listele negre de site-uri internet care conțin materiale cu abuzuri sexuale asupra copiilor, pe care să le comunice furnizorilor de servicii de internet pentru a evita, de exemplu, blocarea excesivă și pentru a asigura proporționalitatea; recomandă partajarea acestor liste negre de site-uri internet între statele membre cu Europol și Centrul său european de combatere a criminalității informatice, precum și cu Interpol; consideră, în acest sens, că ar putea fi aplicată tehnologia de „hashing” nou-dezvoltată, care implică detectarea și recunoașterea automată a imaginilor; consideră, în acest sens, că orice tehnologie implementată ar trebui să fie testată riguros pentru a elimina sau cel puțin reduce la minimum posibilitatea de piratare, abuz sau efecte contraproductive;
48. încurajează rețeaua INHOPE să lucreze cu membrii săi pentru a crea un mecanism sigur de semnalare anonimă pe rețelele de web invizibil, cum ar fi rețelele Dark Net regăsite în rețeaua TOR, care oferă același standard ridicat de anonimat ca cel oferit de organizațiile de presă denunțătoare, în scopul de a le oferi posibilitatea celor care utilizează astfel de rețele de a prezenta informații sau semnalări despre materialele care conțin abuzuri sexuale asupra minorilor;
49. îndeamnă statele membre să oblige furnizorii de servicii internet (ISP) să semnaleze proactiv autorităților de aplicare a legii materialele detectate în infrastructura lor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, precum și să dezvolte linii telefonice de urgență naționale; invită Comisia să își continue finanțarea în cadrul Mecanismului pentru interconectarea Europei (MIE), pentru a oferi liniilor telefonice de urgență resursele adecvate în vederea îndeplinirii mandatului de combatere a conținutului ilegal online;
50. recunoaște rolul activ și de sprijin în lupta împotriva materialelor conținând abuzuri sexuale asupra copiilor pe internet pe care îl au organizațiile societății civile, cum ar fi rețeaua de linii de urgență INHOPE, inclusiv organizația Internet Watch Foundation (Fundatia pentru supravegherea internetului) în Marea Britanie; îndeamnă Comisia ca, în cooperare cu INHOPE, să identifice și să pună în aplicare cele mai bune practici, în special în ceea ce privește raportarea statistică și interacțiunea eficientă cu organele de aplicare a legii; îndeamnă statele membre care încă nu au făcut acest lucru să înființeze astfel de linii telefonice de urgență și consideră că ar trebui să li se permită să caute în mod proactiv materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor în mediul online;

Joi, 14 decembrie 2017

51. îndeamnă statele membre care încă nu au făcut acest lucru să creeze în cel mai scurt timp posibil, mecanisme de raportare și consiliere sigure și adaptate copiilor, cum ar fi linii de urgență, telefonice sau prin intermediul computerelor, precum adrese de e-mail sau aplicații pentru tablete sau telefoane inteligente, la care utilizatorii de internet să poată semnala – chiar și anonim – materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor pe care le găsesc online și care să fie capabile să evalueze rapid acest conținut semnalat în vederea aplicării procedurilor prompte de notificare și retragere și a eliminării conținutului găzduit în afara teritoriului lor; solicită recunoașterea clară și consolidarea acestor linii telefonice de urgență și încurajează statele membre să le doteze în mod corespunzător cu resurse, inclusiv bugete adecvate și profesioniști instruiți, cu experiență; consideră că, pe lângă primirea unor sesizări din partea publicului, aceste linii telefonice de urgență ar trebui să poată căuta în mod proactiv materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor în mediul online;

52. subliniază necesitatea de a promova și de a susține, la nivelul Uniunii, programe de informare a cetățenilor, prin care aceștia să aibă posibilitatea de a sesiza autoritățile competente, despre conținutul unor site-uri web, care este ilegal sau dăunător copiilor;

53. invită Comisia să informeze în continuare în mod regulat Parlamentul cu privire la situația actuală în ceea ce privește respectarea directivei de către statele membre, furnizând date dezagregate și comparabile cu privire la performanța statelor membre în prevenirea și combaterea abuzului sexual asupra copiilor și a exploatării sexuale a acestora în mediul offline și online; invită Comisia să prezinte un raport mai cuprinzător privind aplicarea directivei, care ar trebui să includă și alte informații și statistici privind eliminarea și blocarea paginilor de internet care conțin materiale cu abuzuri sexuale asupra copiilor, statistici privind viteza de eliminare a conținutului ilegal după o perioadă de 72 de ore și la acțiunile și privind măsurile luate de autoritățile de aplicare a legii în urma semnalării infracțiunilor, întârzierile din cauza necesității de a evita interferențele cu anchetele în curs, informații privind utilizarea datelor stocate de către autoritățile judiciare și de aplicare a legii și cu privire la acțiunile întreprinse de linii telefonice de urgență, după informarea autorităților de aplicare a legii în vederea contactării furnizorilor de servicii de găzduire; încredințează comisiei competente în fond sarcina de a organiza o audiere privind situația actuală în ceea ce privește punerea în aplicare și, eventual, să aibă în vedere adoptarea unui raport suplimentar cu privire la modul de monitorizare a punerii în aplicare a directivei;

o

o o

54. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.
